

# SAMOBORSKI LIST

Ljetovanišni vjesnik

„Samoborski list“ izlazi 1. i 15. u mjesecu.  
PRETPLATA na cijelu godinu stoji K 4.—, na po godine K 2.—, a na četvrt godine K 1.—. S poštom stoji 46 fillira na godinu više, a u Americu K 1.40 na godinu više. Pojedini broj stoji 20 fillira.

Odgovorni urednik: Dr. Mijo Juratović.

Uprava i otpravništvo nalazi se u „Samoborskoj tiskari“ S. Šeka, trg Leopolda Salvatora.

OGLASE prima uprava, a plaća se za petlini redak u redakcijskom dijelu po 20 fill. u oglasnom 10 fill. Za oglase, koji se više puta uvrćuju, daje se znatan popust. Novci se šalju upravi, a rukopisi, kao i pisma, „Samob. lista“. Neplaćena se pisma ne primaju. Rukopisi se ne vraćaju.

GODINA II.

U Samoboru, 15. prosinca 1907.

BROJ 24.

## Nacrt osnove zakona o gradnji i uzdržavanju cesta.

II.

U posljednjem broju našega lista napomenuli smo, da bi se po toj osnovi općinske ceste prvoga razreda gradile i uzdržavale o trošku općinsko-cestovnoga kotarskoga fonda u kojega bi se plaćao posebni općinski namet na izravni državni porez i posebni cestovni prinos.

U svim poslovima gradnje i uzdržavanja opć. cesta prvoga razreda zaključuje općinsko cestovno povjerenstvo, kojemu su: predsjednikom kr. kot. predstojnik, a članovima po jedan izaslanik od svakoga u kotaru nalazećega se općinskoga zastupstva, te isto toliki broj posjednika zemljišta, koji u kotaru plaćaju najveću zemljarinu.

Općinsko-cestovno povjerenstvo više je savjetujući nego li zaključujući organ kotara, jer kotarska oblast — među ostalim — sastavlja aproksimativni troškovnik glede izgradnje i uzdržavanja spomenutih općinskih cesta, te ga predlaže sa obrazloženjem na prethodno raspravljanje i ustanovljenje općinsko-cestovnom povjerenstvu. — No županijski upravni odbor — bez obzira na to, da li predleži kakova predstava ili ne — preuzima preinake, koje mu se potrebitima ukažu, a ova odluka županijskoga upravnoga odbora služi općinsko-cestovnom povjerenstvu podlogom za sastavak potankoga godišnjega proračuna, kojega i nakon toga županijski upravni odbor preinčiti može (§ 23. i 25.). Županijski upravni odbor odlučuje nadalje i o ostalim zaključcima i prijedlozima opć.-cest. povjerenstva u koliko nije za pravovaljanost zaključka potrebito odo-

brenje vlade, te je ovlašten u slučaju, kad se opć.-cest. povjerenstvo krati stvarati zaključke svoje djelokruga ili kad svoj djelokrag prekorači, raspustiti takovo povjerenstvo. Dok na novo izabrano opć.-cest. povjerenstvo, u koje ne mogu ponovo zabrani biti prijašnji članovi ne otpočne svoje djelovanje, obavlja kot. predstojnik s odborom imenovanim po županijskom upravnom odboru sve poslove, koji spadaju u djelokrug opć.-cest. povjerenstva.

Kad je već svaki utjecaj općinskih odbora kod gradnje i uzdržavanja općinskih cesta prvoga razreda isključen, to mu ostaje samo pravo utoka protiv zaključka opć.-cest. povjerenstva, i kad se po duhu vremena, na svim linijama javnoga upravnoga života napose pak u poslovima, koji neposredno zasjecaju u područje uzdruženoga općinstva, živo ističe neophodna potreba što šire i samostalne autonomije, onda ne možemo da preporučujemo takove zakonske ustanove, koje uz nove i znatnije terete općinara posve isključuju jednu od vrlo važnih grana općinske samouprave.

Takovim se ustanovama za općinske ceste prvoga razreda u ladanjskim općinama stvara upravo izniman položaj, dok po nacrtu spomenute zakonske osnove glede municipalnih cesta posve slobodno i samostalno odlučuje županijski upravni odbor dotično žup. skupština, a gradnja, uprava i uzdržavanje svih cesta u području gradova jest posve unutar nja stvar općinske uprave.

S druge pak strane svaka je općinska cesta više mjesni interes one općine u području koje se proteže, te o njezinoj gradnji i uzdržavanju ne može da uspješno odlučuje općinsko-cestovni pravije kotarski odbor sastojeci se izaslanika svih općina kotara, kojima nije po-

znata potreba druge općine, te se sa dotičnom cestom i ne služe. Stoga je više no vjerojatno da će svaki od izaslanika nastojati jedino oko potreba svoje općine, a biti će protiv toga, da se cestovnim daćama njegovih općinara, grade i uzdržavaju odaljenije i po gdjekad skupoc ene ceste druge općine.

Mi smo i u posljednjem broju našega lista iznijeli, kako bi primjerice trgovišna općina Samobor pridonosila u cestovne svrhe za preko 7000 K na godinu više nego do sada pak smo se već tada ogradili protiv toga. Ovim bi se viškom pokrivali troškovi za gradnju i uzdržavanje cesta izvan njezinoga područja. Takovih razlika bit će i u drugim općinama. Imade napokon i takovih općina u kojima nema i ne će biti opć. cesta prvoga razreda, no one će podjednako plaćati posebni namet i posebni cestovni prinos u kotarski fond za uzdržavanje općinskih cesta prvoga razreda u drugim općinama dotičnoga kotara. Ma da će se iz toga fonda i pokrivali mostogradnje na općinskim cestama drugoga razreda, to će još uvijek biti golemih razlika između koristi jedne i prekomjernih tereta druge općine.

Iz svega dakle zaključujemo, da uredba općinsko-cestovnih kotarskih fondova i općinsko-cestovnih povjerenstva, kojom se sve općine jednoga kotara udružuju u rješavanju posala i nošenju tereta za gradnju i uzdržavanje onih općinskih cesta, koje se protežu kroz dvije ili više općina, ne bi nikako odgovarala namijenjenoj svrsi niti načelima pravičnosti u razmjernom nošenju tereta za potrebe skroz lokalnoga interesa, u koji na prvom redu ubrajamo i valjano uređivane općinske ceste.

## Ženi.

Ej, stisni se tu uza me,  
Kucaj srca sluhat ćemo —  
I klućanje krvi vrele  
I ljubiti se nijemo . . .

Pa i čemu uvijek samo  
Da nam zbori šapat vrući,  
Što šapuće dala snena  
U prelosti drhtajući ? !

Pusti priču! Ta one su  
Razapete mnoge grudi,  
A baš lađu i prevarom . . .  
Ej, tako je kad se žudi . . .

Njino carstvo od pahulja —  
Lešaj meki iz daleka,  
Ođje ko nikne i omrkne  
Bez svijeće i bez lijeka . . .

Ej, stisni se zato, leno,  
Kucaj srca sluhat ćemo  
I klućanje krvi vrele  
I ljubiti se nijemo —

Sve dok dan ne izgubi se  
U grimiznoj vatri plama  
I dok ljubav ne izvra  
Priču vječnu bez nas — sama . . .

Rudolfo Franjin Magjer.

## Nakićeno selo.

(Istinit dogada) iz samoborske oćoline).

Stisnulo se selo uz visoko brdo, koje tiho drijema  
ovijeno mlječnom jesenjom maglom.

Drijema brdo, i ko da sanja o prošlim sunčanim  
dnevima, kad su njegovim obronkom rudili zeleni trsovi  
kratki slatkim jagodama.

O te slatke jagode, kako su one oduvijek razve-  
seljivale srca seljana, što no živu u onih stotinu bijelih  
kucica, koje se poredale selom podno brda.

— Čudo od sela! uskliknuo neki dan putnik pro-  
lazeći onim vinorodnim krajem.

Pričinilo mu se, kao da je u ovom zabitnom i  
i priprostom seocu provedena teorija doktora Oksa, kao  
da je cijelo selo pod utiskom kralja.

Kao ukopan stao je na obronku, iz kojega se  
moglo promotriti selo, te si onaj čas zaželio, da može  
uzeti snimke za kinematograf i gramofon. Starac Edison  
jamačno bi mu bio zahvalan za to.

Iz sela čula se vika, buka, potcikivanje, paovke  
plač, smijanje, pjevanje, a kraj svega provalilo lajanje  
psa, mukanje, kuckanje, kukorikanje pjevaca, kokoda-

kanje, mijaukanje i svi mogući ljudski i životinjski gla-  
sovi. Na cesti, koja je prolazila sredinom sela, vidjelo  
se ljudi, gdje nesigurnim korakom teturaju, djeca pla-  
zila na basamacima pred kućama i na putu; stala ih  
vika i plač. Psi, što obično bijesno navale na strance,  
prebacivali se, zavijali ludo i urlicali. Pijetlovi, mačke,  
sve u žurbi, sve kao da je izgubilo pamet.

U kući desno uzvikale se babe, lijevo čuje se  
pjevanje muklih muškaračkih glasova, a tamo se po-  
dalje uhvatili u razuzdan ples.

Putnik se neko vrijeme snebivao, — nije si mo-  
gao protumačiti ove pojave. Kogod prošao mimo, ni  
riječe.

Tamo u kraju cijepao starac debeli panj. Oštro  
padala sjekira, starac se znojio a panj škripao i puc-  
ketao. Sa strahom približi mu se putnik.

— Kume dragi, a kaj je to vu vašem selu ?

— Kaj? Kaj vas briga, ja cepam.

Starac je tako grubo odgovorio, a da ga niti po-  
gledao nije, da su putnika čisto prošli srsi.

Ipak si mislio, s ostalima češ još gore proći, pa  
če dalje umiljato:

— A kume, za koga vi cepate drva ?

Sad se stari ustoboči pa digne sjekiru:

— Če toga ne znate, taki bum obrnil sekirul!

Prepao se putnik i podbrusio pete. Činilo mu se,  
cijelo se selo za njim smije.

Na putu ga sastala mlada curica, sve skakuta  
nožicama, a u ruci joj staklenka od polica.

— A kam bežijo gospoin? Mlada se kroz bijeli  
niz zubi nasmiyehnu.

## Jesenska skupština županije zagrebačke.

Ova je skupština održana 8. o. mj. Izvještujemo o njoj, ukoliko se pojedine tačke tiču našega kotara.

Žitelji sela Gorica Mala i Srebrnjak (upr. opć. Sv. Martin) zamolili su za odcjepljenje ovih sela iz dosadanje općine, te da ih se pripoji upravnoj općini Sv. Nedjelja. Skupština je prihvatila prijedlog, da se ova molba žitelja uvaži. U savezu s uvažanjem ove molbe zaključeno je, da broj opć. odbornika ima za općine sv. Martin i Sv. Nedjelja ostati isti, koji je bio dosele, naime po 12 njih.

U upravnoj općini sv. Martin neka se dvije trećine zastupnika, što no otpadaju na birače maloporezovnike, dakle osam zastupnika porazdijeliti tako, da dođu na sela por. opć. Horvati 2 odbornika, na Drežnik i Pavučnjak 1 odbornik, na Klake i Konjščicu 1 odb., na Dolec, Podgrade i sv. Martin 1 odbor., a na sela por. općina Molvice i Rakovpotok po 1 odbornik.

U upravnoj opć. Sv. Nedjelja neka se dvije trećine zastupnika, što no otpadaju na birače maloporezovnike, dakle 8 njih, porazdijeli tako, da dođe na sela por. opć. Kerestinec i Strmec po 3 odbornika, a na sela por. opć. Sv. Nedjelja 2 odbornika.

Predsjednikom konjostavnog povjerenstva u god. 1908 za kotar Samobor izabran je Marcel pl. Kušević, kr. građ. savjetnik i posjednik u Maloj Mlaci.

Raspisat će se izbori za popunjenje županijskih skupština i to u kotaru samoborskom za dva ispraznjena mjesta.

Ovaj će se izbor obaviti na 4. siječnja 1908.

U savezu stih zaključuje skupština izaslanje povjerenstva za sastav izbornika pojedinih izbornih kotara, te izabire za kotar Samobor: Franju Forka i dr. Đuru Horvata.

Skupštinar Mrakužić stavlja prvo, prijedlog da bi se dovršila izgradnja nove ceste iz Ruda u Pješivcu, i drugo, da bi se snizili brežuljci na kotarskoj cesti Samobor Rude, te da bi se odsjeklo brdo pri kipu sv. Nikole na istoj cesti. — Oba ova prijedloga ustupa skupština žup. oblasti na uređivanje.

## Zdravstveno vijeće.

U sjednici zdravstvenog odbora dne 14. o. mj. podnio je dr. Juratović ovaj izvještaj:

Škrtet započeo je 15. listopada, a svršio 15. prosinca, trajao je dakle potpuna dva mjeseca. Unesen je iz samoborske okolice, u kojoj su se kroz cijelu godinu vidjevali slučajevi i u manjem broju. Pokazali su se tu i tamo i u samom Samoboru.

U ova dva mjeseca obolilo je na škrtetu ukupno 19 djece i jedna odrasla osoba (deset ženskih i deset muških). Od ovih je 16 ozdravilo, a 4 djece umrlo. U svemu je bilo zaraženo 12 kuća; jedna u Gornjem kraju (1 dijete), jedna u Rambergovoj ulici (1 dijete), 1 u Samostanskoj ulici (1 dijete i jedna odrasla osoba) 3 kuće u Stražničkoj ulici (6 djece), 1 u Mesničkoj ulici (1 dijete) i 4 kuće u Gajevoj ulici (9 djece). Slučajevi smrti dogodili su se u Gajevoj ulici.

Popriječno bio je škrtet uopće vrlo težak. U 14 slučajeva bio je skopčan sa veoma pogibelnom škrtetnom difterijom, a u 4 slučajeva nastupila je vodena bolest uslijed upale bubrega. Smrt uslijedila je u sva četiri slučaja od škrtetne difterije.

Za vrijeme trajanja bolesti provodila se raskužba predmeta rastopinom karbolne kiseline, te općenitom čistoćom. Izoliranje okuženih kuća uspijevalo je vrlo dobro, što se imade poglavito svesti na crvene cedulje te nadziranje sa strane liječnika i redarstvenih organa.

Zastidi se putnik pred curom i pred samim sobom. Odahne malo, pak izbjegavajući odgovorom, lopotrepta je po licu.

— A kaj ti to imaš, curo?

— Bogme naj kušaju, to je fina roba od mojega svaka. — Samo naj potegniju — još malo — još malo.

Sve nukala mala, a oči joj se slatko smiješkale a zubi se caklili.

Zamalo osvojiše dušu putnikovu lijepe oči, bijeli zubi i sadržina polića.

A mala ga uze za ruku, te kroz cijelo selo provede u svoju kuću. A putniku se pričinielo već putem, da ga starac više tako mrko ne gleda, da mačke kao obično bježe, pijetlovi kukurijekaju, a babe što se svade bilo mu je sasvim naravski.

I zamalo zapjeva i on među seljanima veselo, da se sve orilo, te uzme curu da polgra.

I kad je ostavljao selo, zaboravio je na doktora Oksa i Edisona, na kisik, kinematograf, gramofon, a po glavi mu se vrtila jedino pjesma:

Oj blažena vinska ta kaplja . . .

Čitavo selo udarila čutura po glavi.

Zabilježio M.—

Raskužba nakon bolesti provedena je u svakoj kući najvećom pomnjom, sa formalinovima desinfektorima, krećenjem, pranjem, kupanjem itd.

Kod rada oko ugušenja pošasti svojski se je zauzeo zdravstveni odbor uzadruženih zdravstvenih općina Samobor i Podvrh, da se širenje bolesti prepriječiti, te stvorio više vrlo važnih zaključaka. Redarstveni organi išli su liječniku dr. Juratoviću svagdje na ruku, a bio mu je pridjeljen i posebni stražar. Samoborska i Podvrška općina pučka škola bile su zatvorene kroz 14 dana, a polazak školske mladeži u crkvu obustavljen kroz 3 nedjelje dana.

Rad zdravstveno-redarstvenih organa nailazio je i zaprijetka sa strane renitentnih stranaka, a našao je i neki zlobni dopisnik u „Hrvatskoj“, očiti neprijatelj Samobora, da tendencioznom piskaranjem iskrivi istinu, te Samobor prikaže kao leglo infekcijskih bolesti. Žaloso je, da se takova štogod uopće dogoditi može, te bi protiv ovakvog podlog piskaranja moralo ustati cijelo zastupstvo.

Usprkos svemu uspjelo je svladati pošast. Kad uzmemo u obzir, da je u ovo doba ista bolest vladala i još te vlada u svim našim krajevima vrlo žestoko, to možemo biti zadovoljni, da bolest nije poprimila većih dimenzija.

Na koncu spomenuo bih, da je vrlo karakteristično, što je najviše njih obolilo upravo u dvije ulice, koje su najzapuštenije i najnečistije, u Gajevoj i Stražničkoj ulici. Skrajnje je vrijeme, da se ovdje poduzmu najodlučniji koraci. Krasni perivoj na Stražniku gubi osim toga na vrijednosti, dok je put do njega tako nečist.

## DOPISI.

Sv. Martin Pod Okićem, 10. prosinca.

Da se uopće pučke knjižice u narodu dižu, zasluga je onih rodoljuba, kojima leži na srcu dobro i blagostanje naroda. Narod, osobito u današnje doba sav je isisan, te jedva toliko ima, da uzdrži svoj kukavni život, a ne da si kupuje knjige ili pretplati na novine gospodarskoga ili poučnoga sadržaja.

Nemam riječi, kojima da izrazim hvalu u ime svoje kao predsjednik i u ime naroda vrlim rodoljubima, koji nadariše pučku knjižnicu Sv. Martina Pod Okićem. Ti su darovatelji ova gg.: dr. Mile Starčević, potpredsjednik sabora, koji darova lijepih knjiga, dr. Ante Pavelić, naš vrli zastupnik, koji darova 50 K za nabavu ormara, vez knjiga i druge potreštine, zatim prvi pomagači kod stvaranja pučke knjižnice dr. Mijo Juratović, Mirko Kleščić, Vjekoslav i Josip Kirin, vitez Dragan Trnski, Pučka knjižnica u Samoboru, Milan Lang, Bogumil Toni, Ernest Wenke, dr. Stj. Ortner, Stjepan Holetić, Alfred Kapner i mnogi drugi dobročinitelji pučke ove knjižnice. Obilnu pomoć obećale još našoj knjižnici prevrli otadžbenici i književnici Ivan vitez Trnski i Stjepan Široka, kojima već unaprijed neka bude u ime naroda izražena najdublja hvala.

Dao Bog množiti se ovakovi pregaoci pučke prosvjete, a ne zaboravili na pučku knjižnicu u Sv. Martinu ni oni, koji su je već darovali.

O. pl. Simić.

## Domaće vijesti.

Hrvatski sabor sazvan za 12. o. mj. raspušten je isti dan kralj. reskriptom. Čitav sabor je jednodušno osudio povredu najsvetijih prava kraljevine Hrvatske sa strane Ugarske.

Hrvatski delegati, koji su prisustvovali hrv. saboru, vratili su se na zajednički sabor, da nastave započetu borbu.

U najkraće vrijeme bit će raspisani novi izbori jer se po zakonu imade novi sabor sastati u roku od 3 mjeseca.

Promjena u upravi naše kotarske oblasti. Kot. predstojnik u Samoboru gosp. Dragan vitez Trnski imenovan je tajnikom kr. zemaljske vlade u VII. činovnom razredu, te će prema tome doskora ostaviti naše mjestance, u kome je gotovo godinu i po proboravio kao pročelnik našega kotara.

U tom svojstvu počeo je da razvija vrlo uspješnu i opsežnu djelatnost za napredak Samobora i njegova kotara, pa je ovo njegovo nastojanje susretano simpatijama svijtu, koji su taj rad izblizlje poznavali. Gospodarska izložba, koja se ima do godine prirediti, pa anketa za promicanje lokalnih interesa zamislili su g. vlt. Trnskoga, a uređenje mnogih već posve zapuštenih opć. cesta i puteva u kotaru, njegovo je djelo, koje je našlo na veliku hvalu ovopodručnoga žiteljstva.

Kao kot. predstojnik bio je jednako susretljiv prema posljednjem seljaku kao i prvom građaninu, te ostavlja kao upravnik i kao čovjek u Samoboru najljepšu uspomenu, a njegov rad kojim je ispunito kratak razdoblje svoga službovanja u nas, pobuđuje općeno priznanje. Spomenuti nam je, da je i našem listu bio osobit prijatelj, te ga češće i perom pomagao.

Uvjereni smo, da ne će g. vitez Trnski pa i njegova vrijedna i simpatična porodica zaboraviti Samobora, a mi se nadamo, da će mu on i u svojoj daljoj

karijeri biti na ruku, kad će se raditi o njegovu napretku.

U Samobor dolazi kao kot. predstojnik g. Milan Kijučec, koji je premješten ovamo iz Daruvara. G. Kijučec ne dolazi u nepoznat kraj, a dolazi u mjesto, gdje se njegovu poznatom djelovanju pruža na pretek prilika, da ga ponovo razvije. Poznamo ga naime kao upravnika, koji je u Crkvenici pokazao vanrednu djelatnost, pa mu ovo lječilište ima da zahvali velik dio svoga uspjeha i razvitka. — I druge već napomenute ideje čekaju novog predstojnika, da ih do kraja provede, a mi ga očekujemo sa sigurnim uvjerenjem, da će njegov rad biti namijenjen probiti žiteljstva kotara, povjerena njegovoj brizi.

Promjene u svećenstvu. G. Julije Devunić, kapelan u Kapeli premješten je u Pakrac, a g. Dragutin Ivčić, kapelan u Cigleni, premješten je u Petrinju.

Promaknuće. Naš dobri znanac i prijatelj g. Gustav Huth, koji je u našoj sredini proboravio više godina, promaknut je na stupanj kot. pristava I. razr. Čestitamo.

Dr. Valentin Čebušnik prebendar prvostolne crkve, postao je subsidijarom kod župne crkve sv. Marije u Zagrebu.

Novi župnik. Upravitelj župe u Badjevini g. Mijo Lamot postao je župnikom iste župe. Srdačno čestitamo!

† Franjica Oslaković rođ. Kržić, majka naših vrijednih sugrađana svećenika Ivana i trgovca Franje Oslakovića, umrla je ovdje dne 1. o. mj. u 79. godini svoje dobe. Pokojnica, koja je dugo poboljevala, bijaše uzorna kućanica, čestita građanka te nježna i skrblijva majka svoje djece. Uživala je u svim siojevima našega građanstva osobito poštovanje i simpatije sa svoga plemenita srca i čestitosti. To je dokazao i njezin sprovod, na kom se našla velika množina našega građanstva, a prisustvovala su mu gotovo i sva naša domaća društva. I više štovatelja pokojnice izvan Samobora pohrillilo je na njezin sprovod.

Vrijednoj pokojnici laka zemlja, a rastuženoj rodbini naše iskreno saučelje.

Gospodarska izložba. U kotarskoj skupštini od 14. listopada zaključeno je jednoglasno, da se u mjesecu rujnu 1908. upriliči u Samoboru regionalna izložba sa nagradivanjem plemenite stoke zemaljskom subvencijom. Skupština je izabrala odbor od više ličnosti iz Samobora i kotara, koje bi imale da provedu i upriliče ovu izložbu. Kot. predstojnik sazva je ovaj odbor za 19. prosinca u 10 sati prije podne u prvu konstituirajuću sjednicu. Mi ćemo o njenom tečaju izvjestiti u idućem broju našega lista.

Za siromašnu školsku mladež. Poznato je, koliko ima sirotne djece, koja uz slabu odjeću i trošnu obuću moraju po debelomu snijegu i čičojzimi u školu. Roditelji siromašni ne smazu, da ih zaodjenu i moraju gledati, kako im drkture za studeni. Plemenito doista čini djelo, tko ovakoj sirotinji pritiče u pomoć i nastoji ublažiti bijedu. Među take dobrotvore spada i „Samoborska štedionica“, koja često pridonosi u ovu plemenitu svrhu. I ove je godine ova vrlo dobrotvorka darovala siromašnu školsku djecu. Pripisala je našoj trgovišnoj pučkoj školi, te onoj općine Podvrh u Samoboru svakoj po 100 K, da se o Božiću zaodjenu najsiromašnija djeca rečenih zavoda.

Svaka čast i hvala za ovaj humani čin samoborskoj štedionici!

Za Šmidhenov spomenik sabrano je na svadbi g. Milutina Jurčića, sudb. pristava 25 K; na godovno g. Franje Svarića prigodom zdravice domovini sakupljeno 9 K. — Svota za Šmidhenov spomenik dosiže danas K 22250.

Pučkoj knjižnici i čitaonici darovao je um. satnik M. Mirčić prigodom svog odlaska iz Samobora 11 svezaka raznoolikih knjiga i „Prosvjetu“ od g. 1908. — Društvo mu toplo zahvaljuje.

Lična vijest. U Samoboru se stalno nastanio hrvatski umjetnik slikar g. Dragutin pl. Weingartner. On je izučio benijsku akademiju i bavio se slikanjem, koje je nastavio napustivši vojničku karijeru. Naslikao je poznatu sliku: „Hrvatski sabor od 4. srpnja 1848.“ i „Sabor na Cetini g. 1612.“. Dozajemo, da i u nas izrađuje neke nove slike.

Sađenje lipa u Anin-perivoju. Trg. poglavarstvo sadi u Anin-perivoju nedaleko plesališta lipa. Zasadit će samo oveće stabljike, od kojih bi moglo biti što prije hlada.

Lijep dar pučkim knjižnicama našega kotara. Umirovljeni tajnik gospodarskoga društva i poznati gospodarski pisac g. Fran Kurait predao je povjereniku „Društva za pučku prosvjetu“ gosp. dru. Juratoviću preko stolna knjiga, da ih po uvidavosti raspodijeli pučkim knjižnicama našega kotara. Knjige su porazdijeljene knjižnicama u Samoboru, u Sv. Martinu u Pod Okićem i u Sv. Nedjelji. Ugledali se i drugi rodoljubi u ovaj primjer, a darovatelju srdačna hvala!

Majalima gornjeg i donjeg Glaznika javljamo da će sastanak biti danas u 3 sata poslije podne u gostionici g. Presecky-a.

Molimo p. n. gg. mejske, da u što većem broju dođu.

Sastanku mogu prisustvovati samo vlasnici vinogreda u Glazniku. Odbor

**Blato u Zagrebu.** Stara stvar! Preko toga psuju zagrebačke novine već odavno, no to nas se ne tiče. Ali za nas je upravo gnjusno i do skrajnosti uvredljivo, u kakovom se stanju nalazi Samoborska cesta u Zagrebu t. j. put do kolodvora samoborske željeznice. Tu leži blato tako visoko kao u zadnjem slavonskom selu. Ne koriste ni najbolje kaloče, jer u debelom i gustom blatu zaostaju i tko si ne može platiti fijakera, taj može samo pogrdno spominjati zagrebačku gradsku upravu. Čudimo se, da prometna uprava samoborske željeznice ne poduzima nikakvih koraka, kako bi se ovoj skrajnoj nepodopštini na put stalo. Šteta je i svakoga filira, što ga uz ove prilike nosimo u Zagreb. Strpljivost nas pušta, pak pozivamo sve mjerodavne faktore, da se u tom pogledu stvore barem nekaki red.

**Tužba na uredovanje.** Tuži nam se ovdješnji „važeni trgovac, da mu je nenadano odbjegao šegrt. Očito je, da se taj šegrt nalazi u Zagrebu u trgovini. Naš se je trgovac opetovano obratio na zagrebačko gradsko redarstvo, da ureduje protiv šegrta, ali već gotovo dva mjeseca nikakvog odgovora. Svaka urgencija uzalud.

**Sjednica trg. zastupstva** bit će 19. o. mj. u 4 sata poslije podne. Na dnevnom je redu među inim izbor dvaju odbornika za rješavanje reklamacija, podnesenih protiv izbornih listina za sabor. Revizija izbornih listina obaviti će se u siječnju 1908.

**Išeznuo seljak.** Seljak Babić, čovjek od neko šezdeset godina, otišao je prošle subote od kuće i onda se nije više vratio. Babić se više puta vidjvao u pripltom stanju, pak je bojazan da se s njim zbilja kakva nesreća. Neki drže, da se utopio, jer je kritičnoga dana viđen, da je teturao uz Gradnu.

**Regulacija Save.** Nedavno su dovršeni pregovori s austrijskom vladom glede regulacije Save od hrvatsko-krajiško-štajerske međe prema Podsusjedju. Prema tim pregovorima započet će se najprije s uredjenjem savskog korita kod sela Ključ i Drenje u općini Brdovac. U tom će se dijelu i kopati prokop, kojim će se tok Save navrnuti na desnu obalu. Prokop će biti dug 60 m, a radnje će oko njega potrajati godinu i po i stajati 130.000 K.

**Slike po fotografijama.** Gosp. Stjepan Kranjčević, isp. učitelj, javlja nam, da izrađuje slike po fotografijama, te prima narudžbe na radnje ove vrste. Vlastitu sliku izložio je u izlogu tiskare S. Šeka.

**Predavanje iz gospodarstva.** Prošavšu nedjelju 8. o. mj. držao je P. Cesar poučno predavanje iz gospodarstva u podvrškoj školi u Samoboru. Prisustvovalo je u svem oko 60 gospodara, koji su razlaganje predavačevo pratili živim interesom.

**Dar vatrogascima.** Naš odlični sugrađanin g. Franjo Reizer st. od osnutka je našeg vatrogasnog društva njegov osobiti prijatelj i dobrotvor. Gdje mu se pruži prilika, tu rado pomaže ovo društvo. Tek nedavno smo zabilježili, da je prigodom glavne vatrog. vježbe darovao 50 l vina umorenim vatrogascima, a sada nam je istaći, da ja prošle nedjelje prigodom podijeljenja kolajne društvenom vježbatelju, priposlao društvu opet 50 l vina, sa željom, da se tom zgodom vatrogascima priredi mala zabavica. Vatrogasci ovim putem najtoplije zahvaljuju g. darovatelju.

**Ubio se iz neopreznosti.** Ignac Novosel, momak od 26 godina, bio je u službi kod seljaka Josipa Meglajca u Hrv. Stupniku. Napivši se neki dan, prohtjelo mu se, da puca iz pištolje, koju je nabio prahom i papirom. Prvi hitac opalio je na dvorištu u zrak i sretno prošao, ali kad je kasnije opet prihvatio za pištolj, opali ovaj i udari Novoselu u trbuh. Naboj mu je prodro u trbušnu utlinu upravo ispod prsne kosti, te u predjel želuca. Uslijed unutarnjega krvarenja, te prevelikog gubitka krvi, podlegao je nesretni mladić rani dva sata iza ozljede.

**U svadbi Tomo Štibohar,** seljak od 30 godina iz Ruda, vraćao se iz Piješivice kući. S njime je bio i Miško Štibohar, te više drugih ljudi. Miško je imao u ruci lopatu „šuhanicu“. Na putu je došlo do rječkanja između Miška i Tome Štibohara, koje se kasnije izvrilo u otvorenu svadbu i rvanje. Na koncu udari Miško Tomu lopatom po glavi, te mu nanese tešku i životu pogibeljnu ozljedu. Tomi je pružena liječnička pomoć, a Miško Štibohar je pritvoren.

**Brotan Bošić** — želimo svim našim cijenjenim pretplatnicima, prijateljima i čitačima.

**Našim čitačima.** Približuje se konac godine, a znatan broj naših pretplatnika još nije zadovoljno svojom dužnost. Mi smo na nahu već dva i triput upravlili epomenice, ali odziv je za sve to ostao vrlo slab.

Manji još sveđući savoravljaju, da za izdavanje lista treba novaca, koje nam namiču pretplatnici, jer drugih vrsta dohodaka nemamo, kojima bismo mogli pokriti troškove izdavanja našega lista.

Naš list, koji je posredni način iz lokalnih interesa, ima pravo da očekuje što veću saaretljivost onih, koji se naš listu Samobor i njegov napredak imaju smislala i osjećaja. A 4 K na godinu dosta je minimalna svota, koje tražimo od naših pretplatnika. Apetajemo ponovo na naše dužnike, neka se sjele dužnosti. A sve prijatelje molimo, da porade u svojoj okolici oko širenja našega lista preporučujući ga znancima i prijateljima.

Uz veću potporu moći ćemo i mi više pružati cijenjenim našim čitačima.

## Društvene vijesti.

**„Hrv. pjev. društvo Jeka“** priredit će buduće godine dvije zimnje zabave s koncertima. Prvu će zabavu dati dne 6. siječnja, koja će otpočeti ovećim koncertom, kod kojega će blagonaklono sudjelovati nekoliko naših najboljih diletanata. Društveni pjevački zbor uvježbao je za ovu zgodu prekrasnih kvarteta sa solima Koncerat će svršiti s kazališnom predstavom. K ovoj zabavi imaju podupirajući i svi drugi članovi „Jeka“ besplatan ulaz.

Drugu zabavu priredit će „Jeka“ dne 2. ožujka, na pokladni ponedjeljak. Na toj zabavi ne će naravno uz lijepu pjesmu uzmanjkati ni pokladne šale, za koju se već sada pomno skrbi.

Kod jedne i druge zabave svirat će na koncertu i na plesu orkestar 16. pješ. pokovnije iz Zagreba, koji nam je još od prošlog ljeta u ugodnoj uspomeni.

Tačni raspored objavit će se u idućem broju „Samob. lista.“

## PROSVJETA.

**„Strossmajerov koledar za g. 1908.“** Izdaje je sjajno, te zaslužuje svačiju potporu. Ima velik broj književnih i umjetničkih priloga, popis kulturnih zavoda i društava, šematizam i dr. — Zalimo, što je slika gospojinskog odbora samoborskog tako loše ispalala. Imena su iskrivljena i netočna, valjda krivnjom korektora. — Cijena 2 K.

**Književne vijesti.** Kako doznajemo, izdat će naš odlični novelist gosp. dr. Branimir Livadić doskora zbirku svojih pripovijedaka, koje su danas rasijane po raznim listovima.

Naš suradnik Rudolfo Franjin Magjer osvrnuo se u „Narodnoj obrani“ na književni rad Bogumila Tonija, naročito na njegovo djelovanje na polju omladinske knjige.

## Kretanje željezničkih vlakova

mjeseca prosinca.

Iz Samobora u Zagreb: u 6 i 10 sati jutrom, u 1:30 po podne, i u 7 sati uveče.

Iz Zagreba u Samobor: u 8 i 11:45 prije podne, u 3 poslije podne, i u 7:03 uveče.

## Gospodarstvo.

### Protiv zeceva.

Poznato je, kolike nam štete počinje zecovi prošle zime na mladim voćkama. Dok postoji lovski zakon, kakav je danas, ne možemo da se poslužimo najjeftinijim i najradikalnijim sredstvom: da je tamanimo. Hoćemo li pak da nam voćke ne uginu, prinuđeni smo, da je zaštitimo za vremena. Jer voćke ako su i malo ozljeđene, kraćeg su života, a one jače ozljeđene, brzo uginu. Premda zemlja nije pokrita još snijegom, a djetelišta se još zelene, i po polju se još vidi ostataka povrća, ipak opazimo već sada mjestimice nagriženih voćki od zecova. Valja stoga čim prije, gdje još to nije učinjeno — da se stabalca i i po metra visoko omotaju dugom raženom slamom ili kukuruzovinom.

Moći je također zaštititi voćke koljen. Uokrug oko stabla postavi se u razmaku od 5–8 cm potrebni broj oduljih kolaca, koji se na dva mjesta i to odozgor i u sredini prepletu žicom, da se ne mogu razmaknuti. Ovakova ograda služi dobro po više godina, te vrijedi mnogo, osobito za voćnjake uz koje se pušta ljeti blago.

Vinograde, gdje nam također zeci počinjaju velike štete, ne možemo da obranimo osim, ako cijele komplekse ogradimo, što se ne bi isplatilo. Zato je skrajnje vrijeme, da se već jednom lovski zakon promijeni.

### Gnojidba.

Kako je jednako lijepa jesen, valja nam nastojati, da ovo povoljno vrijeme što bolje izrabimo i da svakako pognojimo vinograde prije zime, u koliko to još nije učinjeno. Berbom naime oduzimamo tlu svake godine dosta hrane. Ako ove oduzete hranive tvari ne vraćamo gnojidbom po više godina, ponestat će napokon hrane čokoću. Ovo će početi hiriti i pomalo ginuti. Gnojidba je prvi uslov i dobrom prirodu, jer badava nam sve radnje u najboljem redu obaviti, ako ne gnojimo, slabo će roditi.

Gnojiti je vinograde najbolje u jeseni, jer se gnoj kroz zimu napije vlage, bolje se razmoči, a po tome se i hranive tvari rastope, te ih trs lakše može da upija. Osim toga u jeseni nema toliko drugoga posla, pak su i jeftiniji radnici. Što je pak također dobro jest to, da tlo u koliko bijaše u jesen gnojitbom zagaženo promrzne zimi, te postane opet rahlo. Isto je tako i livade i djetelišta najpodesnije gnojiti u jesen.

### Umjetni gnoj.

Danas se upotrebljava već mnogo i kod nas u Hrvatskoj umjetni gnoj, jer se mnogi o njegovoj vrijednosti uvjeriše.

Kako se s umjetnim gnojem u trgovini može da tjera najlakše „švindl“, najsigurnije je, da si ga svakog nabavi putem gospodarske podružnice. Tko želi takova nabaviti, neka se izvoli čim prije obratiti potpisanom.

P. Cesar.

## Znatno snižene cijene robi

## k božićnim blagdanima.

Samo iz hrvatskih najvećih paromlina

### bijelo brašno,

dvije vrste. — Srednji i debeli orasi. Slador, rožički, mak, cvebe, badem (manduli), suhe šljive, gotova tjestenina za juhu (rezanci, zvjezdice, krpice, mali i veliki makaroni). Najfiniji i najglasovitiji „Bensdorp Cacao“. Najfiniji čaj ruski i kineski otvoren i u kutijama.

Uvijek friški polumasn Ementalski sir.

Za brzu i točnu podvorbu jamči, i preporučuje se

**Stjepan Šoić.**

## Oglas.

Prodaje se mlin, kraj mlina mala kućica, zatim kuća sa dvije sobe, kuhinje, dvije pivnice, štagalj, suša, dvorište, kraj dvorišta oranica i voćnjak u površini od 3/4 rali. Sve se nalazi u Gornjem Kraju broj 9.

Poblize kod Mate Kirina u Samoboru, kod kojega se može doznati i cijena.

## Javna zahvala

Svoj onoj p. n. gospodi i gospodjama, milim prijateljima i znancima, koji su našu predragu i nezaboravnu majku

## Franjicu Oslaković rodj. Kržić

sproveli do hladna groba, odar vijencima iskitili ili nam svoju saćut izrazili, ovim putem od srca zahvaljujemo.

U Samoboru, 15. prosinca 1.907.

**Obitelj Oslaković.**

Jes gre

tiču  
opć.  
iz de  
ni S  
ova  
moll  
opć  
dosa  
treč  
rezo  
dod  
nik  
odt  
sela  
ne  
nik  
por  
sel

19  
vič  
sk  
in

re  
te  
H  
bi  
i  
S  
N  
si

7  
P  
S  
i  
v

# OGLAS.

## Samoborska štedionica ukamaćuje sa **besporeznih 5% godišnje**

sve kod nje sada smještene glavnice počevši od 1. listopada 1907., a novo uložene od dana uloženja, do ine odredbe.

U Samoboru, 29. studenoga 1907.

### RAVNATELJSTVO.



**SKLADIŠTE**  
svih vatrogasnih sprava i gospodarskih potrepština  
**PODRUŽNICA**

## R. A. SMEKAL

ZAGREB, Frankopanska ulica broj 9.  
Najnovije



**„Patent Smekal“**

Štraljke sa ravnotezom najnovijeg sustava za prienos umanjene radne snage od 40%, koje s desne i s lijeve strane vodu sišu i dižu, te je okretanje nepotrebno.

Sustav odlikovan 1903. sa prvom počasnom diplomom i zlatnom kolajnom.



## Slastičarna!

u parku gdje. Sauer kraj „Lovačkog roga“.

Preporučujem uvijek najljepši izbor svakovrsnih specialiteta i dobrih poslastica iz moje novo uređene radionice te molim za mnogobrojni posjet. odlič. poštovanjem

Melanije Vuja.



## I. hrv. tvornica štapova

baruna Alnech-a u Bregani

kupuje bukova, grabrova i javorova glatka, ravna, 30 do 80 cm. debela, 2—4 metra duga stabla i plaća povoljne cijene.

Za proizvod štapova kupuje u svakoj količini kestenove, jasenove, svibove, drenove i lijeskove ravne štapove (štile). Poblježa uputa i pogodba kod Ravnateljstva tvornice štapova u Bregani kraj Samobora.



Iznajmljuje se

## mesnica

od 1. siječnja 1908. Ova je na prometnom mjestu kraj moćne vage, a uvjeti su povoljni. — Poblježa kod vlasnika E. Presečkoga, Šmidhenova ulica 11.

**pokućstvo** **Najjeftinije** **Najsolidnije** **pokućstvo**

I. hrvatska

### stolarska i tapetarska obrtna vjeresijska udruga

kao član zemaljske udruga vjeresijske udruge.  
Marije Valerije ulica 10. Zagreb. Nikolićeva ulica broj 2.

preporuča svoje bogato skladište stolarskog i tapetarskog

**pokućva.**

Samo domaći proizvod.  
Polakšice u plaćanj. Cjenici i troškovi badava. Nebrojene pohvale stoje svakomu na uvid.

**Najjeftinije** **Najsolidnije** **pokućstvo**



## Kuća s voćnjakom

prodaje se dobrovoljno u Samoboru. Poblježa kod vlasnika Franje Malnera, Gračac, br. 4.



## Oglas.

Ivan Drašler, posjednik u Gorici, općine Crklje, kotara Krško u Kranjskoj, daje na znanje, da prodaje putem parcelacije posjed „Mladina“ ležeći tik nad „Velikom dolinom“ a sastoji od više malih parcela u vrijednosti od 300—400 kruna, nadalje jedno veće vinogradsko zemljište zajedno sa zidanom kućom u vrijednosti oko 5000 kruna.

Opatiti se može svatko kod vincilira Štefana Rihela na „Mladini“ kod „Velikih dolina“ ili kod samoga vlasnika.

Kup ovih parcela ima najveću vrijednost za žitelje, koji obitavaju blizu kranjske međe, dakle za sela Podvrh, Breganu, Ordanjsce i t. d.

Dana 28. prosinca 1907. sklapat će se ugovori u Jesenicama za već prodana zemljišta, pak se stoga pozivaju i ostali kupci, koji bi šta kupiti željeli, da se na taj dan u opć. uredu u Jesenicama najave.

### Uspješno se oglašuje u Samoborskom listu.

# OGLAS.

Od posjeda GIZNIK i Zagrebčica, prodat će se pojedine čestice



**svake prijede**

u poslovnici grpoštije u GIZNIKU u 9 sati prije podne, a prodat će se čestice u općinama

### Domaslovec-Strmec-Sv. Nedjelja,

iza Joga

dva mlina, jedna kuća i vrh u Samoboru pri Gradni i cijela Čarda blizu Hrastine.

### Gospoštija GIZNIK.